

795.

795

/ 1

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Snickaren Oskar Johansson,
Borghem, Skåne län, Viska
kd. Jönköpings län är född
i Kaurids socken år 1862. Han
har om sig själv sagt följande;
"Hä skäla, har jag aldrig
velat men tjäna." Han har
en god berättarkalång, och
man har aldrig träffat hos
honon. Hans historier ha dock
anlagligen ofta gauska litet
med samningen att göra, men
roliga äro de alltid. Trots vid-

(17.5)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

riåta ekonomiska msländigheter
har han bibehållit sitt goda
humör.

Hr. upptäckarens samling
från år 1927 sid. 104!

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVSe Ljuven

Det var, när vi redde in
byggningen i Klaga, så
hade vi våra verktyg i
kvarnkammaren och var där
och gjorde fönster och dörrar och
så. Men en måndagsmorgon,
när vi kom dit vid 6-tiden,
var kvarnen låst för prängen
där - Kalle Ek hade han -
hade gått till fruntimmer på
söndagskvällen. Och han var (Forts.)

Se Ljiven. (forts.)

inte hemkommen. Jön han
hade väl legat och försovit
sig. Och då kom Salen (från de "Salen"!)
Salarne; därav namnet) ut
till oss och sa: "Vi ska ta
se efter va' han ä'." Och
så gick han efter en halja
med vapen och lät oss
litta ner i. Då sa vi Kaga
köt, och där låg Kalle Ek
och pigan och so och höll (Forts.)

Se Ljoven (p. 1)

om varandra, så det såg rik-
ligt lustigt ut. - Vi visste
jättes om att Kalle gick till
pigan i Haga. Men vi kån-
de så väl igen både Kalle och
Kalle och pigan där i vattuet.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Salen.

Salen i Klaga var gift
med en finska, och se finskor-
na, kunde mer än andra,
så händer, att det var hon som
hade lärt upp honom. Han sag-
reda på många ljvar åt
folk, fast han ville precis
aldrig säga några namn.
Han så bara på där åt vit-
ket de våll de bodde och så.
Sunnars gick de själva för-

pr. "de ljvar"

Forts.

Dalen (pts.)

söka kâma igen den i vatt-
net.

Nå vi var i Alboya och
snickade så var jag med dalen
och fiskade. Vi rodd upp åt
å'a, men fick ingen fisk.
Men när vi nådde, låg han
upp några frön och strödde
på vattnet. Och sen plöt det
upp den ene fisken efter den

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVSalen (frts.).

andre neråt än, som vi bara behövde plocka upp. Snyggs-
de de inte utan bara beö-
vades. Men det är klart att
det inte var något källeri
utan det var pulvret, som
gjorde det.

Småland
Västra län.
Skärsholms sm.

795

uppt. av Bengt Lööfberg
1928. - 9. 9

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Perus jakt.

Småliga säger, att det är hundar, men andra att det är hästar. Ja, jag har f.o.m. hört ~~att~~ av farmor, som sade och pratade om sånt, att det skulle vara både hundar och hästar. - Ja, sade det och hört det har jag gjort, men jag har aldrig haft direkt ont av det.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVMamma från Jösta.

Det hände på Åsen i
Söråps socken. Där var en
gammal gubbe, som alla
kände var fruktäckt
rik. Men när han dog så
lämnade han inget efter
sig. Och då skaffade arving-
arna en som kunde mamma
från Jösta. Han skaffade
från gubben varifrån han
m^{är}kte honom. Och han ta- (Forts.)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVMamma från Jöta (mts.)

lade om för dom, att han
hade sina pengar insydda
i en gammal påse. Och där
hittade de dom också verk-
ligen. Men de sa, att det
skulle ha varit konstigt,
när gubben kom tillbaka.
De höll på att gå upp
allihop. För se är de rädda,
så går det inte.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVEn flickas askuld.

Vill en pröva om en flicka
är askuld, så skall en skja-
la en fläderurus och barra
in den i en kröskel. Har
hon då mist sin modom så
går hon inte över där utan
att kasta sitt vatten.

Självspillingars begravning.

Självspillingar fick de inte
bära genom kyrkogårdsgren-
den, utan dom släpade de
över ringmuren på något
lägt ställe på norra sidan.
Och ju att liksom rena dom
som bar, så fick de gå tvärd-
 emot, vad de brukade göra.
Så självspillingar bar de med
huvudet fr. - de fick heller
inga klockringning.

Frb.

Gjävspillingars begravnin (forts.)

I önskad var det en gammal gubbe som hängde sig, och det var nästan omöjligt att få tag i sin slycken till att bära honom. Där hade de en särskild plats för gjävspillingar vid norra hörnet av kyrkogården alldeles intill ringmuren. Och där var ingen som brydde sig om att sköta de gravarna.

Småland
Viita del
Märstad m
1928

795

P. H. H. H. H.
1928

15

15

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Tideräkning.

De gamle sa aldrig som vi
koaktal, utan då hettes
det räppar. En räpp var
tre månader. Och farmor
talade aldrig om veckor utan
hon sa alltid en halv räpp
och en tredjedels räpp o. s. v.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVVärdleksmärken.

Äldrig någon sommar. Jön-
räu efter Urban.

Vintern är halvliden, när
graven bärar.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVMaket.

Om blödningsar efter fö-
lossningar eller vid miss-
fall så alltid frunkummer-
na: "Makla" (= makten) går.

[Uppgiften bestyckt av flera
andra berättare]